

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

(מי חס)
ימות קו:
דיה שש

ממנו שלשמה. שטט של מקום. ששים נבזרים. תלמידי חכמים וששים לאו חוקא? מלומדי מלחמה. מלחמתה של תורה: אם כבוד לך. הדין בבקבך שהוא מאיר: אומרו. והכי משמע דיתו לבקבך הוליו לאור משפט: קולר מלו. עושה של הטייה: **למלמד פושט לפני רבו.** וזה דין לפני רבו והוא לא נוקק לדבר נעשה אם שחק והוא מנין פירו שמועה: **דנמטין שיבא פשוטא.** שיגיע סכרה קטנה מן הקורה כלומר שאלו נעשה ושלש העושה בין סולו וקולו מעלי: **שיבא.** נסורח כמו (האש ח) כי כדבס יהיה עגל שזמרן ומתרגמין לניסרי לוחין: חזרה אור

שנאמר הנה ממתו שלשמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אדווי הרב מלומדי מלחמה איש דרבו על יריבו מפקד בלילות מפחדה של גיהנם שדומה ללילה. **דריש ר' יאשיה ואיחיא** *רב נחמן בר יצחק מאי דכתיב *בית דוד כה אמר ה' דיני לבקבך משפט והיילו גזול מיד עושק? וכי בבקבך דנין וכל היום אין דנין, אלא **אם ברוב** לך הדבר כבבך אמרו, ואם לאו אל תאמר דר' יואי בר אבא א"ר *ינתן מרובא *אמור לחכמה אדווי את *אם ברוב לך

הדבר כאחותך שהיא אמרה לך *אמרה ואם לאו אל תאמר. אמר ר' יהושע בן לוי עשרה *שיושבין בדון קולר תלוי בצואר כולו, פשיטא: לא צריכא אלא לתלמוד היושב לפני רבו *רב הונא כי הוה אתי דינא לקמיה מלכנא ומייתי עשרה רבנן מבי רב, אמר כי היכי דלימטי *שיבא מכשורא רב *איש כי הוה אתי מריפתא לקמיה מלכנא ומייתי לוו לכולהו מלכנא דמתא מחסיה אמר כי היכי דלימטיין שיבא מכשורא. *כי אתא רב דימי אמר: דריש רב נחמן בר כהן מאי דכתיב *מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יתסנה *אם דין דומה למלך שאינו צריך לכלום, יעמיד ארץ, ואם דומה לכהן שמחור בבית הגנות יתסנה, דבי נשיאה אוקמו דינא דלא הוה גמיר, א"ל ליהודה בר נחמני מתורגמניה דריש לקיש קום עליה באמרו, קם גהין עליה ולא א"ל ולא מיד, פתח ואמר *הוי אוקר לעין הקוצה עירי לאבן רובס, הוה יורה הנה הוא הפיש

שאינו צריך לכלום: כלומר דגמיר וכדיר וכן מוכח מדמיי ענה דבי נשיאה אוקמו דינא דלא גמיר ומיילא כפי"ג דכחוכות (דף קה) מייתי לה על דין שאט מקבל שומד ומשמע שאין צריך לכלום שהוא עשיר:

שאינו צריך לכלום: כלומר דגמיר וכדיר וכן מוכח מדמיי ענה דבי נשיאה אוקמו דינא דלא גמיר ומיילא כפי"ג דכחוכות (דף קה) מייתי לה על דין שאט מקבל שומד ומשמע שאין צריך לכלום שהוא עשיר:

גירסה ר"ף
וה"ש רבי
שפאל בר
נחמני

הוא קרא דהי לומר לעין הקלה ערה לאבן וגו' הוא יורה הנה הוא הפושט וגו' כחכמה מפניו כל הארץ יורה על שון הזה (אח) כל הארץ: כל פן - משמע דין דכתיב (דברים כג) כי האדם עין הקדה ומקמיין ליה

הוא קרא דהי לומר לעין הקלה ערה לאבן וגו' הוא יורה הנה הוא הפושט וגו' כחכמה מפניו כל הארץ יורה על שון הזה (אח) כל הארץ: כל פן - משמע דין דכתיב (דברים כג) כי האדם עין הקדה ומקמיין ליה

הוא קרא דהי לומר לעין הקלה ערה לאבן וגו' הוא יורה הנה הוא הפושט וגו' כחכמה מפניו כל הארץ יורה על שון הזה (אח) כל הארץ: כל פן - משמע דין דכתיב (דברים כג) כי האדם עין הקדה ומקמיין ליה

הוא קרא דהי לומר לעין הקלה ערה לאבן וגו' הוא יורה הנה הוא הפושט וגו' כחכמה מפניו כל הארץ יורה על שון הזה (אח) כל הארץ: כל פן - משמע דין דכתיב (דברים כג) כי האדם עין הקדה ומקמיין ליה

ליל יתרו
תפנית ו.

בתלמוד: **אלו מוכח:** *אם ברוב לך מלכנא ומיניין כמזבח: **אלו פשוט** כשילוב כפף. דין שהעמידוהו פ"י שנתן ממון למלך על כך: לדינא - לזון: **קלפא** - לישא עליו חטא ועל עגמו היה לומר: ולכי ביסית ליה סוף עבדי. לרבי זביר ארע עושה לזון: וריקן לביסית פילי. שאט משחקר כלן כלום: **ולואי שפסא כפא** שחזור לביסית כפילא שילאחי מביסית בלא חטא שלא חטעה ולאטש: **אמבוסא** - כיעת אכסום: אם יעלה

בתלמוד: **אלו מוכח:** *אם ברוב לך מלכנא ומיניין כמזבח: **אלו פשוט** כשילוב כפף. דין שהעמידוהו פ"י שנתן ממון למלך על כך: לדינא - לזון: **קלפא** - לישא עליו חטא ועל עגמו היה לומר: ולכי ביסית ליה סוף עבדי. לרבי זביר ארע עושה לזון: וריקן לביסית פילי. שאט משחקר כלן כלום: **ולואי שפסא כפא** שחזור לביסית כפילא שילאחי מביסית בלא חטא שלא חטעה ולאטש: **אמבוסא** - כיעת אכסום: אם יעלה

בתלמוד: **אלו מוכח:** *אם ברוב לך מלכנא ומיניין כמזבח: **אלו פשוט** כשילוב כפף. דין שהעמידוהו פ"י שנתן ממון למלך על כך: לדינא - לזון: **קלפא** - לישא עליו חטא ועל עגמו היה לומר: ולכי ביסית ליה סוף עבדי. לרבי זביר ארע עושה לזון: וריקן לביסית פילי. שאט משחקר כלן כלום: **ולואי שפסא כפא** שחזור לביסית כפילא שילאחי מביסית בלא חטא שלא חטעה ולאטש: **אמבוסא** - כיעת אכסום: אם יעלה

בתלמוד: **אלו מוכח:** *אם ברוב לך מלכנא ומיניין כמזבח: **אלו פשוט** כשילוב כפף. דין שהעמידוהו פ"י שנתן ממון למלך על כך: לדינא - לזון: **קלפא** - לישא עליו חטא ועל עגמו היה לומר: ולכי ביסית ליה סוף עבדי. לרבי זביר ארע עושה לזון: וריקן לביסית פילי. שאט משחקר כלן כלום: **ולואי שפסא כפא** שחזור לביסית כפילא שילאחי מביסית בלא חטא שלא חטעה ולאטש: **אמבוסא** - כיעת אכסום: אם יעלה

הכיות .
ליל שיבא

ליל שיבא

ליל שיבא

ליל שיבא

ליל שיבא

הגות
הביח

הגות
הביח

הגות
הביח

הגות
הביח

הגות
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

הביח
הביח

Handwritten notes and references in the right margin, including dates like 1917 and 1918, and various citations.

Handwritten notes and references in the bottom right margin, including dates like 1917 and 1918, and various citations.